

[Arne Bjerregaard]

skab i fremtiden kan være med til at gøre tilværelsen lidt bedre for børnene, også når de er syge.

Jytte Andersen (S):

Jeg vil gerne på socialdemokratiets vegne sige tak for den velvilje, der er givet udtryk for, selv om der mildest talt er nogle alvorlige ting, der skiller, nemlig om det skal være et arbejdsmarkedsanliggende eller det skal være et lovgivningsanliggende.

Det, jeg synes der var vigtigt i denne debat, var, at der var et politisk flertal for, at det skulle være et lovgivningsanliggende. Det synes jeg var meget vigtigt, og det håber jeg at ministeren fik noteret sig. Så er vi nået et meget stort skridt henimod at bringe Danmark op på nordisk niveau med hensyn til disse ting. Det er jo sådan, at man i Norge, Sverige og Finland har ordninger, som giver forældrene ret til at være hjemme og passe deres syge barn.

Så vil jeg godt kommentere ministerens indlæg. Ministeren havde regnet sig frem til 700 mill. kr. Vi har ikke regnet særlig meget på det, det vil jeg godt erkende. Vi har kigget på nogle beregninger, vi har fået fat i fra Sverige. De siger, at hvis man regner med en udnyttelsesgrad eller en brugsgrad på omkring 40 pct., så vil det blive en udgift på omkring 300 mill. kr. Der er selvfølgelig kolossalt stor usikkerhed om det slag på tasken, jeg her giver, og det er selvfølgelig også derfor, vi under udvalgsarbejdet gerne vil have belyst de økonomiske omkostninger.

Jeg synes alligevel, man må sige, at i det regnestykke må også tælle, at pasning af syge børn for 39 pct.s vedkommende i dag betales igennem hvide løgne. Altså: 39 pct. af forældrene lyver sig syge, i hvert fald ifølge den kvalificerede undersøgelse, vi har bragt ind i forslaget. Det vil altså sige, at det i virkeligheden er arbejdsgiverne, der i dag finansierer en meget stor del af småbørns sygdom. Og her har vi faktisk sagt, at det egentlig er urimeligt, at mange af disse arbejdsgivere – det er nu ikke, fordi vi er voldsomt arbejdsgivervenlige som sådan – og mange små virksomheder skal bære den økonomiske omkostning, som vi faktisk føler det er et offentligt anliggende og et fælles ansvar at få finansieret.

Derfor har vi lagt sygedagpengeprincippet til grund for administrationen af dette forslag, for netop at få dækket så mange arbejdsgivere ind økonomisk, som betaler i dag.

Jeg er lidt ked af, at både ministeren og regeringspartierne har det synspunkt, at arbejdsmarkedets parter skal løse denne opgave, for hvis man gik videre ud ad det princip, ville konsekvensen jo være, at arbejdsmarkedets parter også skulle løse daginstitutionsspørgsmålet. Ja men hvor skiller vandede?

Vi føler faktisk, at det er en politisk sag at tilrettelægge en god børnepolitik, og et af de elementer i en børnepolitik, som virkelig kunne være en håndsrækning til mange familier, er altså at få en mulighed for at passe syge børn.

Jeg var lidt forbavset over hr. Niels Anker Kofoeds ordførertale, fordi jeg har noteret mig, at man i et program, som venstre har publiceret for et par måneder siden, tilkender, at man politisk gerne vil sikre, at småbørnsforældre, godt nok småbørnsforældre der er ansat i den offentlige sektor, skal have ydelser for at passe syge småbørn. Her lægger vi altså en anden holdning til grund, nemlig den holdning, at det er et offentligt ansvar, og at det er det offentlige, der skal finansiere. Det er muligt, at hr. Niels Anker Kofoed ikke har læst programmet så godt, men så vil jeg i hvert fald anbefale, at hr. Niels Anker Kofoed bruger sommerferien til det, for det er faktisk noget, som partifællen hr. Fogh Rasmussen har været ude med i pressen uden at blive modsagt af andre venstrefolketingsmedlemmer.

Fru Birthe Hansen, tak for støtten til forslaget! Fru Birthe Hansen spørger, hvorfor vi lige er landet på 10 år. Jeg kan så vende spørgsmålet om og sige: hvorfor landede socialistisk folkeparti på 13 år? Det er sådan set ud fra en vurdering af, at de allerfleste overenskomster bevæger sig deromkring. Men det, der jo er sagen i forbindelse med overenskomsterne, er, at det kun er én dag eller to dage, man dækker forældrene ind. Det er baggrunden for, at vi har villet følge så tæt som muligt på de systemer, som vi kender til, men i et begrænset omfang inden for det nugældende system på arbejdsmarkedet.